

РЕШЕНИЕ

№ 979

гр. Варна, 07.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, Х СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Геновева Илиева

при участието на секретаря Славея Н. Янчева
като разгледа докладваното от Геновева Илиева Гражданско дело № 20223100101283 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано по повод предявени в условията на евентуалност иски от М. А. с правно основание чл.124, ал.1 от ГПК против „Ученически отдих и спорт“ ЕАД както следва: главен иск за приемане за установено спрямо ответника, че ищецът е собственик на недвижими имоти находящи се в гр.Варна, кв.Аспарухово, местност Вилите, а именно: ПИ с ид. №10135.5507.85 по Кадастралната карта на гр.Варна с площ от 8117 кв.м., при граници: ПИ с ид.10135.5507.73; ид.10135.5507.80; ид.10135.5507.2724; ид.10135.5507.86; ид.10135.5507.203; ид.10135.5507.209; ид.10135.5507.208; ид.10135.5507.2736; ид.10135.5507.207; ид.10135.5507.72 и ид.10135.5507.75, ведно с построените в него сгради с ид.10135.5507.85.22 по Кадастралната карта на гр.Варна със застроена площ от 237 кв.м. и сграда с ид.10135.5507.85.08 по Кадастралната карта на гр.Варна със застроена площ от 53 кв.м. на основание наследяване от своята майка Е. А.а, тя - по наследяване от своя баща М. З., а той чрез изтекла в негова полза придобивна давност в периода от 1933г. до 1955г. и предявен в условията на евентуалност иск за приемане за установено спрямо ответника, че ищецът е собственик на имотите на основание изтекла в негова полза придобивна давност – за ¼ ид.част от имотите в периода от 13.01.2009г. /смъртта на баща му/ до предявяване на иска, а за останалите ¾ ид.части – давностно владение в периода от 17.04.2015г. /смъртта на майка си/ до предявяване на иска с присъединяване на владението на своята майка в периода от 14.07.1966г. до 17.04.2015г. и на нейния наследодател в периода от 1933г. до 1966г.

В исквата и уточняващата молби ищецът излага, че е собственик на процесния имот 1 – ПИ с ид.10135.5507.85 по Кадастралната карта на гр.Варна, кв.Аспарухово, местност „Вилите“ с площ от 8117 кв.м., ведно с построените в него сгради – едноетажна жилищна сграда с ид.10135.5507.85.08 със застроена площ от 53 кв.м. и стопанска постройка с ид.10135.5507.85.22 със застроена площ от 237 кв.м. Посочва, че първоначално имотите са били завладяни от Н. и Е.З. – бежанци, а в периода от 1933г. до 1955г. са били владяни и придобити по давност от техния син М. Н. З.. В първият кадастрален план имотът бил отразен като лозе. В последствие в построената от М. З. в периода от 1935г. до 1939г. жилищна сграда останали да живеят неговата дъщеря Е. З.а и съпругът ѝ А. А. /родителите

на ищеца/. Същите поддържали имота като лично стопанство, отглеждайки плодове и зеленчуци. Ищецът М. А. излага, че е роден в този имот, а след смъртта на родителите си /2009г. – на баща му и 2015г. на майка му/ е продължил да го стопанисва като свой. Посочва, че през 1989г. с устройствен план на територията имотът е отреден в терен за градско развитие, а по сега действащия общ устройствен план от 2012г. попадат в частна територия в строителните граници на града имат урбанизиран характер. Излага, че в разписния лист към КП от 2008г. като собственик на процесните имоти е вписано ответното дружество „Ученически отдиш и спорт“ ЕАД и всички опити спорът за собствеността им да се реши извънсъдебно останали неуспешни. Последният предприемал действия по отдаване на имотите под наем. На това основание ищецът предявява искове за установяване правото му на собственост позовавайки се на настъпило наследствено правоприемство на собствеността от неговата майка Е. М. А.а, тя – по наследяване от своя баща М. Н. З., а той въз основа на изтекла в негова полза придобивна давност в периода от 1933г. до 1955г. В условията на евентуалност се позовава на придобиване на собствеността въз основа на изтекла в негова полза придобивна давност - за $\frac{1}{4}$ ид.част от имотите в периода от 13.01.2009г. /смъртта на баща му/ до предявяване на иска, а за останалите $\frac{3}{4}$ ид.части – давностно владение в периода от 17.04.2015г. /смъртта на майка си/ до предявяване на иска с присъединяване на владението на своята майка в периода от 14.07.1966г. до 17.04.2015г. и на нейния наследодател в периода от 1933г. до 1966г. Моли съда да уважи предявените искове, като приеме за установено по отношение на ответника, че именно ищецът е собственик на имотите.

В предоставения срок за отговор по чл.131 от ГПК ответникът – „Ученически отдиш и спорт“ ЕАД е депозирал писмен отговор, чрез процесуалния си представител, в който заявява становище за неоснователността на предявените искове. Оспорва твърденията на ищеца, че той, респективно неговите наследодатели са придобили собствеността на имота въз основа на изтекла в тяхна полза придобивна давност, поради това, че след 1944г. имотите са били одържавени. Посочва, че до 20.12.2004г. процесните имоти са били публична държавна собственост предоставени на Министерство на образованието и науката за изпълнение на функциите му по организиране и координиране изпълнението на държавната политика в областта на ученическия отдиш, туризъм и спорт. Тези имоти са били ползвани за нуждите на Националния център по ученически отдиш и туризъм при МОН, 2 открит със заповед на Министъра на образованието и науката РД-14-110/29.12.1998г. в последствие преобразуван в Национален център за отдиш, възстановяване и спорт. Посочва, че с решение № 1005/20.12.2004г. на Министерски съвет процесните имоти – публична държавна собственост са обявени за имоти частна държавна собственост. На 24.01.2005г. с учредителен акт на Министъра на образованието и науката е създадено ответното дружество „Ученически отдиш и спорт“ ЕООД, а процесните имоти са внесени в капитала му като непарична вноска /апорт/. Веднага след създаването на ответното дружество със заповед № РД-09-376/16.03.2005г. със заповед на Министъра на образованието и науката е наредено на Националния център за отдиш, възстановяване и спорт да предаде владението на процесните имоти на ответника. Твърди, че от този момент /2005г./ владее имотите лично или ги отдава на трети лица. Оспорва твърденията на ищеца, че той лично е придобил собствеността на имотите чрез изтекла в негова полза придобивна давност с присъединяване владението на наследодателите си, поради това, че владението е осъществявано от ответника, а отделно от това е налице юридическа забрана за придобиване по давност на вещи публична държавна или общинска собственост. Моли предявените главен и евентуален иск да бъдат отхвърлени като неоснователни както и да бъдат присъдени в полза на ответника разноски.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства и по вътрешно убеждение приема за установено следното от фактическа и правна страна:

При предявен положителен установителен иск по чл. 124, ал. 1 ГПК, в тежест на ищеца е да установи при условията на пълно и главно доказване заявеното основание на

което е придобил правото на собственост, а в тежест на ответника е да докаже своите права, които изключват правата на ищеца.

Като основание, ищецът М. А. сочи наследствено правоприемство от своята майка Е. А.а, а тя по наследяване от своя баща М. А., който е придобил имота по давностно владение, осъществявано от 1933г. до 1955г.

В условие на евентуалност, на основание изтекла в негова полза придобивна давност – за $\frac{1}{4}$ ид.част от имотите в периода от 13.01.2009г. /смъртта на баща му/ до предявяване на иска, а за останалите $\frac{3}{4}$ ид.части – давностно владение в периода от 17.04.2015г. /смъртта на майка си/ до предявяване на иска с присъединяване на владението на своята майка в периода от 14.07.1966г. до 17.04.2015г. и на нейния наследодател в периода от 1933г. до 1966г.

Ответникът заявява придобиване на собствеността, чрез апортна вноска в капитала на търговско дружество, което съставлява деривативен придобивен способ на правото на собственост, поради което, за да стане правоприемникът собственик следва да се установи правото на собственост у праводателя си, а именно от държавата.

Съгласно чл. 57, ал. 2 ЗДС държавата учредява търговски дружества с държавно имущество-ограничено отговорни и акционерни по решение на Министерския съвет, като апортът в капитала на дружеството на недвижими имоти и вещи - частна държавна собственост е регламентирано, че се извършва също с решение на МС по предложение на съответния министър.

Редът за учредяване на еднолични търговски дружества с държавно имущество е регламентиран с Правилник за реда за упражняване правата на държавата в търговските дружества с държавно участие в капитала (ПРУПДТДДУК), според чл. 3 на който тези дружества се образуват по реда на Търговския закон, с решение на МС, с изключение на оценяването на непаричната вноска на държавата, което за тези дружества се извършва по реда на глава VII от ППЗДС и представлява завишена с 40% данъчна оценка на имота. Правата на държавата съгласно чл. 8, ал. 1 ПРУПДТДДУК се упражняват от Министерския съвет или от министрите, в рамките на отрасловата им компетентност.

В случая, за да се установи, че "Ученически отдиш и спорт" ЕАД е придобило право на собственост върху процесния имот и двете сгради следва да се установи, че именно тези имоти са включени в капитала на дружеството, както и че праводателят – държавата е била техен собственик.

Ищецът М. А. е наследник по закон на своята майка Е. М. А.а, починала на 17.04.2015г., която е наследила преди смъртта си своя баща М. Н. З., починал на 14.07.1966г.

Николина Божилова, явяваща се също законен наследник на М. Н. З. се е отказала от наследството на своя наследодател, който отказ е вписан в особената книга, водена от Районен съд – Варна на 20.08.2004г.

В първото съдебно заседание е обявено за безспорно и ненуждаещо се от доказване, на осн. чл. 146, ал. 1, т. 3 ГПК, че до 1944г. процесните имоти – дворното място и двете сгради, са били собствени на М. Н. З..

В съдебно заседание, процесуалният представител на ищеца заявява, че сграда с идентификатор № 10135.5507.85.22 с площ от 237 кв.м. и сграда с идентификатор № 10135.5507.85.08 с площ от 53 кв.м., са били построени от Н. и синът му М. Н. З., като по-голямата постройка се използва като склад.

С постановление № 38/07.05.1974г. на Министерски съвет е взето решение да се подобри работата по изпълнение на предходни решения за развитие на отдиша и туризма като се продължи изграждането на единна система за отдиш и туризъм. Към държавните стопански комплекси „Отдиш и туризъм“ да остане материалната база за отдиш и туризъм от типа на почивните домове и санаториуми. Инвестиционната политика за изграждане на

материално – техническата база за отдиха и туризма и занаят да се осъществява от същия комитет. Организирането на отдих и туризъм на учащите се възлага на изпълнителни комитети на Окръжни народни съвети, Министерство на народната просвета и Комитет за наука.

С постановление № 169/31.12.1975г. се възлага на Министерство на строежите и архитектурата, на Комитета за отдих и туризъм и др. до 30.06.1976г. да се предложат за утвърждаване райони за изграждане на лагери и почивни станции за отдих и лечение на деца, ученици и студенти. Разпоредено е да се отредят до 30.10.1976г. терени за строителство за ученически и студентски бази за отдих и спорт. Министерство на народната просвета, Комитетът на науката и Изпълнителните комитети на окръжните народни съвети да организират в определените райони лагери като постепенно изграждат масивна база въз основа на единни проекти и устройствени решения.

С постановление № 57/11.11.1987г. се създават към областните и общински народни съвети комисии като обществено – държавни изпълнително – разпоредителни органи по направления на дейности измежду които и Комисия по социални дейности, натоварена с развитието на спорта, туризма и почивното дело.

Със Заповед № РД-14-33/13.12.1993г., обнародвана в ДВ, бр. 108/24.12.1993г., е открит Национален център за ученически отдих и туризъм (НЦУОТ) при Министерство на образованието и науката като юридическо лице със седалище в гр. София с предмет на дейност: организиране на изпълнението на държавната политика в областта на ученическия отдих и туризъм; координиране дейността на всички организации по отношение на целогодишното използване на материално – техническата база.

На 07.04.1998г. е съставен акт № 848, с който са признати за публична държавна собственост, на осн. чл. 2, ал. 2 ЗДС, чл. 68, ал. 2 ЗДС и чл. 147, т. 1 ППЗДС и писмо на МОН № 08 – 00 – 725/08.10.1996г. на МОН почивна база на РЦУОТ, кв. „Аспарухово“, пл. № 2225, включваща следните имоти, вкл. и сгради:

1./ земя с площ от 7 800 кв.м.;

1.1./ бараки – 49 броя, всяка със ЗП от 14 кв.м., 1 ет., конструкция: дървена стоманено – бетонна основа, година на строителство: 1965г.;

1.2./ бараки – 7 броя, всяка със ЗП от 20 кв.м.; етаж 1, конструкция: дървена стоманено – бетонна основа, година на строителство: 1967г.;

1.3./ бунгала – 4 броя, всяка със ЗП от 20 кв.м.; етаж 1, конструкция: дървена стоманено – бетонна основа, година на строителство: 1992г.;

1.4./ вила – застроена площ от 50 кв.м., 1 етаж; конструкция: масивна, без посочена година на изграждане;

В графа „Забележка“, са отразени допълнително и следните обекти, както следва:

1.5./ баня – ЗП – 25 кв.м., ет. 1, конструкция: масивна, година на строителство – 1979г.;

1.6./ склад – ЗП – 30 кв.м., ет. 1, конструкция: метална, година на строителство – 1989г.;

1.7./ тоалетна – ЗП – 25 кв.м., ет. 1, конструкция: масивна, година на строителство – 1963г.;

1.8./ кухня - склад – ЗП – 250 кв.м., ет. 1, конструкция: масивна, година на строителство – 1981г.;

1.9./ стая за съдове – ЗП – 15 кв.м., ет. 1, конструкция: масивна, година на строителство – 1970г.;

В същата графа е отбелязано и, че съгласно Заповед № РД – 04 – 7706 –

381/02.09.2005г. на Областния управител на Област Варна в „челната страница да се чете вместо „публична“ - „частна“, а съгласно Заповед № АО – 06 – 7703 – 26/17.01.2006г. на Областния управител на Област Варна, имотът е отписан от актовете книги.

В акта е посочен още номер и дата на по-ранни съставени актове: № 401/07.05.1987г.

В графа „Предоставени права върху имота“ е отразено: „МОН, РЦУОТ, гр. Велико Търново; Писмо № 08 – 00 – 725/08.10.1996г. на МОН.“

По делото не са представени нито предходния акт - № 401/07.05.1987г., посочен в АПДС, нито писмо на МОН № 08 – 00 – 725/08.10.1996г. на МОН.

Със Заповед № РД 14-110/29.12.1998г. на Министъра на МОН, Национален център за ученически отдих и туризъм е преобразувано в Национален център за ученически отдих, туризъм и спорт (НЦУОТС) с идентичен предмет на дейност.

Видно от извлечение от ДВ със заповед № РД-14 – 122/14.12.2001г. се сливат Национален център за ученически отдих, туризъм и спорт – София и Квалификационен възстановителен център - София в Националния център за ученически отдих, туризъм и спорт. Всички активи и пасиви преминават към Националния център за отдих, възстановяване и спорт.

С решение № 1005/20.12.2004 г. на Министерския съвет имоти публична държавна собственост са обявени за частна държавна собственост съгласно приложение № 1 и 2. Решено е образуване на еднолично търговско дружество с ограничена отговорност на база недвижимите имоти заедно с движимите вещи в тях.

Съгласно приложение № 2 и списък на недвижимите имоти, предоставени за внасяне в капитала на еднолично търговско дружество под № 11 е посочено, че към Регионално звено Велико Търново се включва имот с площ от 7, 8 дка с 60 броя бунгала, съгласно легенда в края на документа.

Съгласно решение № 1/27.01.2005г. по ф. д. № 14268/2004 г. по описа на СГС въз основа на приетото от МС решение е регистрирано еднолично дружество с ограничена отговорност с фирма "Ученически отдих и спорт" ЕООД като капиталът на дружеството е формиран от апортирани от държавата недвижими имоти – частна държавна собственост, описани в чл. 8 от учредителния му акт.

Капиталът на дружеството е образуван от непарична вноска, представляваща право на собственост върху движимо и недвижимо имущество, съгласно Приложение № 2 от решение № 1005/20.12.2014г.

Под № 11 в чл. 8, ал. 2 от учредителния акт, е посочена почивна база „Аспарухово“, находяща се в гр. Варна, кв. „Аспарухово“, община Варна, състояща се от 60 броя бунгала и земя с обща площ на имота от 7 800 кв.м.

С решение № 3/10.02.2006 г. по ф. д. № 14268/2004 г. по описа на СГС е вписана промяна в обстоятелствата като е променена правната форма на дружеството и същото е вписано като еднолично акционерно дружество – "Ученически отдих и спорт" ЕАД. Със заповед № РД-09-376/16.03.2005 г. е наредено Национален център за ученически отдих, туризъм и спорт да предаде на "Ученически отдих и спорт" ЕООД владението върху имуществото – непарична вноска в капитала заедно с всички документи.

На 23.06.2005г., ответникът „Ученически отдих и спорт“ се е снабдил с КНА № 40, том VI, рег. № 8327, дело № 910 от 2005г., поправен с НА № 43, том VII, рег. № 9684, дело № 1092 от 20.07.2005г. с който е признат за собственик на поземлен имот, находящ се в гр. Варна, община Варна, район „Аспарухово“, землище на кв. Галата, местност „Вилите“ с площ от 7 800 кв.м., съставляващ имот № 2225 по КП на местността, одобрен със Заповед № 2851/13.05.1958г., ведно с построените в имота обекти, както следва:

1./ бунгало, едноетажно, построена през 1995г. от сглобяеми азбестово – циментови

панели със ЗП 39 кв.м.;

2./ вила „Янтра“, едноетажна, построена през 1939г., паянтова конструкция, със ЗП от 50 кв.м. и РЗП – 50 кв.м.;

3./ бараки /нови/ – 4 броя, едноетажни, построени 1992г., дървени фазер пакети с изолация, всяка със ЗП от 22 кв.м. и РЗП – 88 кв.м.;

4./ бараки /големи/ - 4 броя, едноетажни, построени през 1967г., дървена конструкция, всяка със ЗП от 20 кв.м. и РЗП – 80 кв.м.;

5./ бараки /първи вид/ - 48 броя едноетажни, построени през 1965г. , дървена конструкция, всяка със застроена площ от 14 кв.м.;

6./ столова – кухня, едноетажна, построена 1981г., монолитна конструкция със ЗП 250 кв.м., РЗП – 250 кв.м.;

7./ сграда – смет, едноетажна, построена 1981г., монолитна конструкция, със ЗП – 9 кв.м., РЗП – 9 кв.м.;

8./ баня /малка/, построена 1981г., стоманено – бетонна конструкция, със ЗП от 10 кв.м. и РЗП – 10 кв.м.;

9./ тоалет, построен 1963г., тухлено – паянтова конструкция, със ЗП от 30 кв.м. и РЗП – 30 кв.м.;

10./ склад /метален/, построен 1989г., метална конструкция, със ЗП от 38 кв.м. и РЗП – 38 кв.м.;

11./ баня, построена 1979г., монолитна конструкция, със ЗП от 25 кв.м. и РЗП – 25 кв.м.;

12./ сграда продукти, построена 1984г., тухлено – паянтова конструкция, със ЗП – 23 кв.м. и РЗП – 23 кв.м.;

При съставяне на акта са били представени на нотариуса следните документи: акт за ДС № 848/07.04.1998г.; решение № 1005/20.12.2004г. на МС на РБ за обявяване на имоти публична държавна собственост за имоти – частна държавна собственост; списък на недвижимите имоти, предоставени за внасяне в капитала на „Ученически отдих и спорт“ ЕАД, учредителен акт и извлечение – разпечатка на сметка „203“ – сгради от баланса на дружеството.

За имотите, така както са описани в КНА, е открита процедура за отдаването им под наем за срок от 3 години, на осн. чл. 19, ал. 1 ЗДС вр. чл. 13, ал. 1 и чл. 51 ППЗДС и чл. 14, ал. 1 ПРУПДТД, чрез търг с тайно наддаване, която е закрыта със заповед от 17.09.2020г.

Изясняването на статута на имота е наложило да бъдат допуснати служебно и изслушани заключения на съдебно-технически експертизи и допълнителни такива, изготвени от вещото лице инж. Ж. Б. и от инж. Г. Т., които установяват следните релевантни за делото факти:

1./ в първия КП от 1950 г. на територията на местност „Вилите“, кв. „Аспарухово“, който не е бил одобрен по надлежния ред, но е бил използван, имот № 1251 с площ от 5 714 кв.м. попада с площ от 3 132 кв.м. в процесния с идентификатор № 10135.5507.85.

Предназначението на територията е земеделска, а начинът на трайно ползване – нива. В разписния лист към плана е посочено, че собственикът е неустановен.

Имот № 1272 с площ от 4 986 кв.м. е също с неустановен собственик. С площ от 4 743 кв.м. попада в спорния имот с идентификатор № 10135.5507.85.

В кадастрален план са посочени като изградени 3 навеса, една сграда и две жилища.

Навесът, означен в Комбинирана скица № 1 с площ от 132 кв.м. под № 1А съответства по местоположение на сграда с идентификатор №10135.5507.85.22 по

действащата КК, а жилище с площ от 51 кв.м. с № 3А, съответства по местоположение на сграда с идентификатор №10135.5507.85.08;

2./ в КП от 1968г., който също не е одобрен, но е използван от администрацията, имот № 2225 е с площ от 8 321 кв.м. с предназначение на територията – земеделска, с начин на трайно ползване – пасище.

За собственик е записан Пионерски лагер – Велико Търново без данни за конкретно основание.

Имот № 2225 по КП от 1968г. попада с площ от 8 043 кв.м. в имот № 10135.5507.85 по КKKP от 2008г., целият от 8 117 кв.м. и с площ от 74 кв.м. в съседен имот.

В КП от 1968г., в имот № 2225, са отразени общо 73 броя постройки, както следва: 1./ 57 броя бараки /№ 1 – 56; № 63 на Приложение № 2/; 2./ 5 броя бунгала; 3./ 1 клозет; 4./ 5 броя жилища; 5./ 1 брой паянтова сграда; 6./ 4 броя сгради;

Едноетажно масивно жилище, означено в Комбинирана скица № 2 с площ от 180 кв.м. под № 64 и едноетажно масивно жилище под № 65 с площ от 50 кв.м. съответстват по местоположение на сграда с идентификатор №10135.5507.85.22 по действащата КК, а жилище с площ от 70 кв.м. с № 70, съответства по местоположение на сграда с идентификатор №10135.5507.85.08;

3./ В КKKP от 2008г. имот с идентификатор № 10135.5507.85 е с площ от 8 101 кв.м. с неустановен собственик, който попада в урбанизирана територия с начин на трайно ползване – за ниско застрояване, който попада с площ от 8 101 кв. м. в процесния имот и с площ от 16 кв.м. в съседен имот.

В кадастралните регистри към КП от 2008г. са отразени 21 броя постройки, всички, посочени като изградени през 1947г.

Сграда с идентификатор № 10135.5507.85.22 съответства на сгради № 1 с площ от 192 кв.м., която съответства на навес № 1 А с площ от 132 кв.м. по КП от 1950 г. и на № 3 с площ 45 кв.м., която отговаря на сграда с № 65 с площ от 50 кв.м. по КП от 1968г. с неустановен собственик, а сграда № 10135.5507.85.8 съответства на сграда № 3 А с площ от 55 кв.м. по КП от 1950г.

4./ по КKKP от 2018г.

Със заповед от 24.03.2014г. е извършена промяна в КKKP относно имот № 10135.5507.85 по КKKP от 2008г., като към площта му се прибавя 16 кв.м. от съседния имот № 209 и площта му към настоящия момент е 8 117 кв.м. Записан е като собствен на ответното дружество, на осн. НА № 158/23.06.2005г. Имотът попада в урбанизирана територия с начин на трайно ползване за ниско застрояване;

В кадастралните регистри са отразени като съществуващи 16 броя сгради.

Сграда с идентификатор № № 10135.5507.85.22 е отразена като сграда за обществено хранене. Отражена е за първи път в КKKP през 2014г. и тя обединява сгради с идентификатори № 85.1 и № 85.3 по КKKP от 2008г. Състои се от четири стаи,

Сграда с № 10135.5507.85.8 се състои от входно антре, кухня, предверие, стая и един склад.

5./ с проектния ЗРП от 1991г. е бил предвиден парцел XIII в кв., отреден за училище, което мероприятие не е реализирано. Автомобилният достъп на предвидения парцел до съществуващата улична мрежа се осъществява единствено от към северозапад, чрез къса тупикова улица. При огледа на имота е установено, че новопроектираната улица не е налична;

Въз основа на така изложеното, експертът дава следното заключение по отношение

на поземления имот и сградите в действалите планове, АПДС № 848/07.04.1998г. и КНА № 40, том VI, рег. № 8327, дело № 910 от 2005г., както следва:

1./ имотите, описани в АПДС № 848/07.04.1998г. и КНА № 40, том VI, рег. № 8327, дело № 910 от 2005г., са идентични, тъй като имат пет общи граници;

2./ вилната сграда с идентификатор № 10135.5507.85.08 по КККР с площ от 53 кв.м., масивна, едноетажна, съответства с голямо приближение до тази, описана в КНА, като „вила“ с площ от 50 кв.м.;

3./ сграда с идентификатор №10135.5507.85.22, описана в АПДС като „кухня/склад“ с площ 250 кв.м. (масивна) е съответна по площ на тази в КККР, но е с различно предназначение;

4./ описаната в КНА вила „Янтра“ с площ от 50 кв.м. е паянтова, а от геодезическото ѝ заснемане се установява, че на терен съществува едноетажна масивна вила, т.е. налице е съответствие по площ и съществено различие по конструкция;

5./ отразената в КККР едноетажна „сграда за обществено хранене“ с площ от 237 кв.м. съществува върху терена, но е неизползваема, тъй като е пред самосрутване с пропаднал покрив на няколко места, а на други липсва покривно покритие (керемиди), стените са обрушени, а върху пода са разположени отломки от пропадане на покрива и мазилка от стените и таваните, дограмата е компрометирана и без остъкляване. Налице е съответствие по площ, но съществено различие по предназначение.

Към деня на извършения оглед вещото лице е установило гъста растителност, плодни и неплодни дървета, което е ограничавало видимостта в имота. Дворното място е оградено от всички страни. Входът от западната страна е обезпечен от две врати, които позволяват, както пешеходен, така и автомобилен достъп. Другият вход е достъпен от стълбище, което позволява единствено пешеходен достъп.

Писмени документи, установяващи отчуждаване на имотите в полза на държавата, експертът не е установил.

По инициатива на ищеца са събрани гласни доказателства, чрез разпита на трима свидетели – И.К., М.С. и С.З..

От показанията на г-жа Кисимова се установява, че като близка приятелка на семейството на ищеца, считано от 1952/1953г. до смъртта си, починал през 1966г., М. З. е поддържал лозята и градината в имота с площ от 6, 5 – 7 дка. Отглеждал „животинки и пиленца“, обстоятелства добито от лични впечатления на свидетеля в периода от 1950 – 1960г. В имота, освен вила „Янтра“, състояща се от две стаи и салон, която сграда е поддържана, е съществувала и селскостопанска постройка, интересна на вид с „буре и декорация.“ В това стопанство са живели ищецът, неговите родители и пралядо му М. З.. След смъртта на А. /зет на М. З./ в имота останала да живее неговата дъщеря Е., а след смъртта ѝ, само М. А.. След смъртта на г-н З., стопанисването на имотите било поето от неговата дъщеря Елена и зет му Сашо, но вече не било същото. Ищецът живее във вила „Янтра“ и не поддържа стопанство.

На разстояние от около 500 – 600 метра се намира почивна база. В имота на г-н З. не е имало лагерници. Такива са почивали в друг имот, в близост до свлачището в посока към пътя за кв. „Галата.“ В този лагер е имало около 10 бунгала, но свидетелят не е запознат с площта му.

За последен път, г-жа Кисимова е посещавала имота преди Ковид кризата. Чужди хора не е виждала в него.

От показанията на М.С. се установява, че тя и семейството на съпруга ѝ са отглеждали зеленчуци в дворно място, в близост на това, собствено на ищеца, придобито първоначално от неговите родители, от които е узнала, че имотът е закупен със злато,

предадено на турци – изселници. Процесният имот, собствен на ищеца е с площ от 6 – 7 дка, която през годините не се е променила. В него са живели М. А. и неговите родители. М. З., свидетелят не познава. Г-жа С. е преминавала през това дворно място, за да достигне до това на свекъра и свекървата си. В имота има само две сгради – една малка къща с „нещо изографисано на нея.“ Предполага, че сега в имота живее ищеца, така, както ѝ е споделено от г-н А..

Процесният имот не е ползван от ученици. Свидателят не е виждал в района да има почивна база, която да е ползвана от ученици.

Свидетелските показания на С.З. установяват, че през 2003г. свидетелят и ищецът се запознали и г-н А. го поканил в дома си. До него се стига по стълби, а на фасадата на жилищната сградата, стабилно строителство, е било изписано името ѝ „Янтра.“ Тя се състои от две стаи и коридор. В дворното място с площ от 5 – 7 дка имало много смокинови дървета. Родителите на ищеца са живели там до смъртта си. В имота е имало и друга сграда, в която според свидетеля са отглеждани животни, която е „доста изоставена.“ До процесния имот се достига по път, от страната на плажа „Карантината.“ Вторият достъп до имота е покрай фабрика „Първи май“ и през два имота е виждал „нещо подобно на лагер“ със седем – осем бараки, но такива не е имало в имота на ищеца. Вторият път е покрай плажа на местност „Карантината.“

По инициатива на ответника са събрани също гласни доказателства, чрез разпита на Й.В. и Марияна Костадинова.

От показанията на Й.В., полагал труд в ответното дружество в периода от 01.06.2016г. до 12.11.2018г., се установява, че година – две след наводнението в кв. „Аспарухово“, свидетелят бил натоварен със задачата да намери базите на „УЧЕНИЧЕСКИ ОТДИХ И СПОРТ“ ЕАД в кв. „Галата“ и кв. „Аспарухово“, за да разбере какво е състоянието им. Установил на място тези в кв. „Галата“, но базата, описана в решение № 1000/2005г., намираща се в кв. „Аспарухово“ не могъл да установи. От посоченото решение, г-н В. си спомня, че се касае за място с площ от 7, 8 дка със 60 бунгала. Успял да стигне до база на „Централен кооперативен съюз“, мислейки, че това е базата на ответното дружество и в нея бил упътен от служител да провери дали не търси съседен имот - т.нар. „База на зографите.“ Въпросният имот, без да знае защо го наричат „Базата на зографите“, бил ограден и заключен. От вратата се виждали две масивни, тухлени сгради, едната с площ от 200 кв.м., а другата „подобна на нея.“ Счита, че двете сгради, които е видял, не са включени в апортната вноска. Не е виждал акт за държавна собственост, касаещ имота или бунгалата. Не знае дали базата, която е търсил е функционирала.

Свидателят Марияна Костадинова, управител на база „Невен“ в с. Кранево и служител на ответното дружество заявява, че е запознат с факта, че работодателя ѝ е собственик на база в кв. „Аспарухово“, но ответното дружество не я стопанисва и в нея отдавна не е имало резервации. Минавала е с колеги преди 2 години и е установявала, че „състоянието ѝ не е добро... порутено.“ Ремонти в нея не са правени. В нея има две постройки, столова и пет дървени бунгала. Преди две години преминала покрай базата с автомобил, намираща се по пътя за кв. „Галата“, местност „Вилите“ в страни.

По делото са представени писмени доказателства установяващи, че трудовите правоотношения на служители на ответното дружество, заемащи различни длъжности и полагали труд в почивна база „Аспарухово“, кв. Аспарухово в гр. Варна, са прекратени през лятото на 2006г.

Към момента, в който ищецът твърди, че наследодателят му е придобил собствеността върху имота и двете сгради въз основа на давностно владение в периода от 1933г. до 1955г., е в сила, считано от 17.12.1951г. Закона за собствеността, с който се отменя Закона за давността, съгласно § 1 от Преходните правила.

Продължителността на срока, необходим за придобиване по давност на правото на собственост се определя от материалния закон, който е в сила през съответния период. Според Закона за давността / Обн., ДВ, бр. 23 от 30.01.1898 г. и отм./, за недвижимите имоти този срок е 20 години за обикновено владение и 10 години за добросъвестно владение, съгласно чл. 34 и чл. 29 ЗД /отм./.

Когато владението е започнало при действието на ЗД /отм./, какъвто е настоящия случай и завършено при действието на ЗС, то приложение следва да намери § 4 от преходните правила. Същият предвижда, че за придобивната давност започнала да тече при действието на отменения закон се прилагат разпоредбите на новия закон, ако за завършване на давността по отменения закон е нужен по-дълъг срок от предвидения в новия закон. Или § 4 от преходните правила дава възможност на владелеца, респ. неговите наследници да придобие собствеността, позовавайки се на отменения закон.

Въз основа на изложеното, съдът приема, че М. З. е придобил собствеността върху дворно място № 1272 с площ от 4 986 кв. по КП от 1950 г., въз основа на давностно владение, осъществено в периода от 1933г. до 1953г. или считано от 01.01.1954г.

Придобил е и собствеността върху съществуващите в него постройки, така, както те са били отразени в същия кадастрален план, по приращение, на осн. чл. 92 ЗС, съгласно изготвеното заключение, както следва: 1./ едноетажен навес с площ 132 кв.м., означен на комбинирана скица № 1 под № 1А; 2./ навес – едноетажен, означен с 2А; 3./ масивно едноетажно жилище с площ от 51 кв.м., означен с № 3А; 4./ едноетажен навес с площ от 26 кв.м.; 5./ масивно едноетажно жилище с площ от 18 кв.м., означени с № 5А; 6./ масивна едноетажна сграда с площ от 15 кв.м., означена с № 6А.

Съдът приема още, че сграда с идентификатор №10135.5507.85.08, представляваща вила „Янтра“, е идентична на едноетажно масивно жилище с площ от 51 кв.м., означено с № 3А по КП от 1950г. и на отразената сграда с № 65 с площ от 50 кв.м. по КП от 1968г. в комбинираните скици, изготвени от вещото лице.

Извод за идентичност на сграда с идентификатор №10135.5507.85.08 с площ от 237 кв.м., представляваща „сграда за обществено хранене“, според КККР от 2018г. с навес с площ от 132 кв.м. по КП от 1950г., не може да бъде направен поради различното отразяване на обектите в действащите планове.

Реализираното в периода от 1950г. до 1960г. мащабно застрояване с 4 бунгала, 57 броя бараки, вкл. и двете жилища под № 64 и № 65 на комбинирана скица № 2 с обща площ от 230 кв.м., видно от изготвеното заключение, е индичия за отнемане на имота, ведно с постройките в полза на държавата за изграждане на пионерски лагер с оглед отразяването им в КП от 1968г. и вписването в разписния лист към плана.

С факта на отчуждаване, собствеността върху имота и постройките в него, е преминала в патримониума на Държавата. След като към момента на смъртта си, починал на 14.07.1966г., М. З., не е бил техен собственик, то и неговият законен наследник Е. А.а не е придобил вещното право на собственост, а след смъртта му, починал на 17.05.2014г., то не е преминало в патримониума на ищеца М. А..

Въз основа на изложеното, предявените главни искове за собственост по чл. 124, ал. 1 ГПК, следва да бъдат отхвърлени.

Предвид събдяване на условието, под което са предявени, следва да бъдат разгледани евентуалните искове за собственост, на основание изтекла в полза на М. А. придобивна давност – за $\frac{1}{4}$ ид.част от имотите в периода от 13.01.2009г. /смъртта на баща му/ до предявяване на иска, а за останалите $\frac{3}{4}$ ид.части – давностно владение в периода от 17.04.2015г. /смъртта на майка си/ до предявяване на иска с присъединяване на владението на своята майка в периода от 14.07.1966г. до 17.04.2015г. и на нейния наследодател в периода от 1933г. до 1966г.

В периода от отнемането им в полза на държавата за изграждане на пионерски лагер до издаване на решение № 1005 от 20.12.2004г., недвижимият имот и постройките са публична държавна собственост.

Пречка за придобиването им по давност е забраната въведена с разпоредбата на чл. 86 ЗС (ДВ бр.92/16.11.1951г.), според която не може да се придобие по давност вещ, която е социалистическа собственост, а след изменението от 1990г. (ДВ, бр. 31 от 1990г.) вещ, която е държавна или общинска собственост, поради което осъществяване на владение не може да доведе до придобиване на имота по давност.

Несъмнено, след 20.12.2004г., процесният имот и постройките имат характер на частна държавна собственост. Те могат да бъдат придобити по давност, чрез явно, несъмнено и необезпокоявано владение с намерение за своене в изискуемия десетгодишен давностен срок, след като са обявени за противоконституционни разпоредбите на § 1 от Закона за допълнение на ЗС и на § 2 от Заключителните разпоредби на Закона за изменение на Закона за собствеността с Решение № 3/24.02.2022г. на Конституционния съд на РБ по к.д. № 16/2021г., влязло в сила на 08.03.2022г.

Ангажираните по делото гласни доказателства, чрез разпита на водените от ищеца трима свидетели не установяват придобиване на недвижимите вещи по давност, чрез присъединяване владението на наследодателите на ищеца. Не се установява и намерението за своене да е демонстрирано пред собственика им „Ученически отдих и спорт“ ЕАД.

Показанията на г-жа Кисимова са плод на преки и непосредствени впечатления в периода от 1952 – 1953г. до 1960г., когато тя го е посещавала и общувала с М. З., т.е. преди отнемането му от държавата, ведно с вила „Янтра.“ С такива, свидетелката не разполага за времето след това.

Впечатленията на свидетеля М.С. в периода от 20.12.2004г. до датата на подаване на исковата молба – 14.06.2022г. /вкл./ почиват на предположения, както и на споделеното от ищеца, че в имота живее М. А.. Свидетелят С.З. пресъздава впечатления, добити от няколко посещения в имота.

Съдът не кредитира показанията на водените от ищеца свидетели, в частта, в която свидетелстват, че в дворното място съществуват само две сгради – вила „Янтра“ и „селскостопанска постройка“, според свидетеля И.К., а според С.З. – сграда, в която са отглеждани животни, тъй като те противоречат на заключението, изготвено от вещното лице Ж. Б., от което несъмнено се установява мащабното застрояване на спорния недвижим имот в периода от 1950 – 1968г., както съществуването на част от постройките към настоящия момент, намиращи се и в непосредствена близост до двете спорни сгради, нанесени в КККР от 2008г. и в КККР от 2018г., видно на изготвените комбинирани скици.

Следва да се отбележи, че извършеното застрояване – изграждане на пионерски лагер от страна на държавата се препятства възможността за възстановяването му в реални граници на бившите собственици, които имат право на обезщетение по чл. 10 б ЗСПЗЗ.

Изложеното налага извод за отсъствие на владение, годно да направи ищеца собственик, поради което и евентуално съединените искове, следва да бъдат отхвърлени.

По разноските

При този изход на спора с право на разноски разполага ответника „Ученически отдих и спорт“ ЕАД, чиито размер, според представения списък по чл. 80 ГПК и ангажираните доказателства, възлизат на 4 780 лв., на осн. чл. 78, ал. 3 ГПК.

Възражението за прекомерност на адвокатския хонорар, уговорен и заплатен по банков път в размер на 4 450 лв., е неоснователно, тъй като минималният му размер с оглед интереса от 253 441, 10 лв., е 14 787, 64 лв., съгласно чл. 7, ал. 2, т. 5 от Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Разходите за пътуване в размер на 521, 69 лв. не съставляват съдебно – деловодни разноси по делото и тях ответникът не може да претендира по чл. 78 ГПК, както и в производство по чл. 248 ГПК, тъй като довереникът и доверителят имат възможност при уговаряне на възнаграждението да предвидят и размера на предстоящите пътни разходи.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от М. А. А., ЕГН *****, гр. Варна, кв.“Аспарухово“, бл. 7, вх. Б, ет. 7, ап. 55 срещу „Ученически отдих и спорт“ ЕАД, ЕИК 175030371, гр. София, искове за установяване в отношенията между страните, че М. А. А., ЕГН *****, гр. Варна, кв.“Аспарухово“, бл. 7, вх. Б, ет. 7, ап. 55, е собственик на недвижими имоти, находящи се в гр.Варна, кв.Аспарухово, местност Вилите, а именно: ПИ с ид. №10135.5507.85 по Кадастралната карта на гр.Варна с площ от 8117 кв.м., при граници: ПИ с ид.10135.5507.73; ид.10135.5507.80; ид.10135.5507.2724; ид.10135.5507.86; ид.10135.5507.203; ид.10135.5507.209; ид.10135.5507.208; ид.10135.5507.2736; ид.10135.5507.207; ид.10135.5507.72 и ид.10135.5507.75, ведно с построените в него сгради с ид.10135.5507.85.22 по Кадастралната карта на гр.Варна със застроена площ от 237 кв.м. и сграда с ид.10135.5507.85.08 по Кадастралната карта на гр.Варна със застроена площ от 53 кв.м. на основание наследяване от своята майка Е. А.а, тя - по наследяване от своя баща М. З., а той чрез изтекла в негова полза придобивна давност в периода от 1933г. до 1955г. и предявен в условията на евентуалност иск за приемане за установено спрямо ответника, че ищецът е собственик на имотите на основание изтекла в негова полза придобивна давност – за $\frac{1}{4}$ ид.част от имотите в периода от 13.01.2009г. /смъртта на баща му/ до предявяване на иска, а за останалите $\frac{3}{4}$ ид.части – давностно владение в периода от 17.04.2015г. /смъртта на майка си/ до предявяване на иска с присъединяване на владението на своята майка в периода от 14.07.1966г. до 17.04.2015г. и на нейния наследодател в периода от 1933г. до 1966г., на осн. чл. 124, ал. 1 ГПК.

ОСЪЖДА М. А. А., ЕГН *****, гр. Варна, кв.“Аспарухово“, бл. 7, вх. Б, ет. 7, ап. 55 **ДА ЗАПЛАТИ** на „Ученически отдих и спорт“ ЕАД, ЕИК 175030371, гр. София сумата от **4 780 лв. /четири хиляди седемстотин и осемдесет лева/**, представляваща сторени по делото съдебно – деловодни разноси, на осн. чл. 78, ал. 1 ГПК

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Апелативен съд – Варна в двуседмичен срок от връчването на препис от акта на страните.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____